

Νοηματική απόδοση του κειμένου

Αφού πέρασε μια μέρα, έγινε νέα μάχη. Αυτή τη φορά νίκησαν οι δημοκρατικοί, επειδή είχαν καταλάβει πιο ισχυρές θέσεις και υπερείχαν αριθμητικά, αλλά και γιατί είχαν την υποστήριξη των γυναικών, οι οποίες χτυπούσαν τους αντιπάλους με κεραμίδια. Οι ολιγαρχικοί υποχώρησαν, αλλά, επειδή φοβήθηκαν ότι οι δημοκρατικοί θα κυρίευαν τον ναύσταθμο και θα τους σκότωναν όλους, έβαλαν φωτιά στα σπίτια γύρω από την αγορά με κίνδυνο να καταστραφεί όλη η πόλη, αν ο άνεμος φυσούσε προς την κατεύθυνσή της. Όταν νύχτωσε και οι εχθροπραξίες σταμάτησαν, το κορινθιακό πλοίο απέπλευσε από το λιμάνι, ενώ οι μισθοφόροι έφυγαν κρυφά για την απέναντι στεριά. Μετά την επικράτηση των δημοκρατικών οι σύμμαχοι των ολιγαρχικών τους εγκατέλειπαν στην τύχη τους.

Γραμματικά σχόλια

(Αναγνώριση τύπων – Αρχικοί χρόνοι)

διαλιπούσης: γεν. εν., γένους θηλ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. *διαλείπω* < *διά* + *λείπω* (= αφήνω να περάσει χρόνος, μεσολαβώ, παρέρχομαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *διαλείπω*, *διέλειπον*, *διαλείψω*, *διέλιπον* (αόρ. β'), *διαλέλοιπα*, *διελελοίπειν*.

γίνεται: γ' εν. οριστ. ενεστώτα του ρ. *γίνομαι*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *γίνομαι*, *έγιγνόμην*, *γενήσομαι*, *έγενόμην* (αόρ. β'), *γεγένημαι/γέγονα*, *έγεγενήμην/έγεγόνειν*.

νικά: γ' εν. οριστ. ενεστώτα του ρ. *νικάω* -*ω*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *νικάω*, *ένικων*, *νίκησω*, *ένίκησα*, *νενίκηκα*, *ένενικήκειν*.

ισχύι: δοτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης ή *ισχύς*, τής *ισχύος*.

ΚΛΙΣΗ: ή *ισχύς*, τής *ισχύος*, τῇ *ισχύι*, τὴν *ισχύν*, (ῶ) *ισχύ* / αἱ *ισχύες*, τῶν *ισχύων*, ταῖς *ισχύσι*, τὰς *ισχύς*, (ῶ) *ισχύες*.

πλήθει: δοτ. εν., γένους ουδ. του ουσ. γ' κλίσης τὸ *πλήθος*, τοῦ *πλήθους*.

ΚΛΙΣΗ: τὸ *πλήθος*, τοῦ *πλήθους*, τῷ *πλήθει*, τὸ *πλήθος*, (ῶ) *πλήθος* / τὰ *πλήθη*, τῶν *πληθῶν*, τοῖς *πλήθεσι*, τὰ *πλήθη*, (ῶ) *πλήθη*.

προύχων (= προέχων): ονομ. εν., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. *προέχω* < *πρὸ* + *ἔχω* (= υπερέχω).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *προέχω*, *προεῖχον*, *προέξω/προσχήσω*, *προέσχον* (αόρ. β'), *προέσχηκα*, *προεσχέκειν*.

γυναῖκες: ονομ. πληθ., γένους θηλ. του ανώμαλου (ετερόκλιτου) ουσ. *ἡ γυνή*, τῆς *γυναικός*.

ΚΛΙΣΗ: ἡ *γυνή*, τῆς *γυναικός*, τῇ *γυναικί*, τὴν *γυναῖκα*, (ᾧ) *γύναι* / αἱ *γυναῖκες*, τῶν *γυναικῶν*, ταῖς *γυναῖξί*, τὰς *γυναῖκας*, (ᾧ) *γυναῖκες*.

αὐτοῖς: δοτ. πληθ., γένους αρσ. της επαναληπτικής αντων. *αὐτός*, *αὐτή*, *αὐτό*.

τολμηρῶς: επίρρημα.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ: – συγκριτικός: *τολμηρότερον*.

– υπερθετικός: *τολμηρότατα*.

ξυνεπελάβοντο: γ' πληθ. οριστ. αορίστου β' του ρ. *ξυνεπιλαμβάνομαι* < *ξύν* (σύν) + *ἐπὶ* + *λαμβάνομαι* (= βοηθῶ, υποστηρίζω).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *ξυνεπιλαμβάνομαι*, *ξυνεπελαμβανόμην*, *ξυνεπιληφθήσομαι* (παθ.), *ξυνεπελαβόμην* (αόρ. β'), *ξυνεπελήφθην* (παθ.), *ξυνεπειλημμαι*, *ξυνεπειλήμην*.

βάλλουσαι: ονομ. πληθ., γένους θηλ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. *βάλλω* (= χτυπῶ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *βάλλω*, *ἐβαλλον*, *βαλῶ*, *ἐβαλον* (αόρ. β'), *βέβληκα*, *ἐβεβλήκειν*.

τῷ κεράμῳ: δοτ. εν., γένους αρσ. του ουσ. β' κλίσης *ὁ κέραμος*, τοῦ *κεράμου* (= τα κεραμίδια). Εδώ λαμβάνεται ως περιληπτικό ουσιαστικό.

φύσιν: αιτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης *ἡ φύσις*, τῆς *φύσεως*.

ΚΛΙΣΗ: ἡ *φύσις*, τῆς *φύσεως*, τῇ *φύσει*, τὴν *φύσιν*, (ᾧ) *φύσι* / αἱ *φύσεις*, τῶν *φύσεων*, ταῖς *φύσεσι*, τὰς *φύσεις*, (ᾧ) *φύσεις*.

ὑπομένουσαι: ονομ. πληθ., γένους θηλ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. *ὑπομένω* < *ὑπὸ* + *μένω*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *ὑπομένω*, *ὑπέμενον*, *ὑπομενῶ*, *ὑπέμεινα*, *ὑπομεμένηκα*.

γενομένης: γεν. εν., γένους θηλ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. *γίνομαι*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο *γίγνεται*.

δείλην: αιτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. α' κλίσης *ἡ δείλη*, τῆς *δείλης* (= απόγευμα).

ὄψιαν: αιτ. εν., γένους θηλ. του επιθ. β' κλίσης *ὁψιος*, *ὄψία*, *ὄσιον* (= αυτός που συμβαίνει αργά, ὄψιμος· φρ. *δείλη ὄψία* = αργά το απόγευμα).

δείσαντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου του ρ. *δέδοικα/δέδια* (= φοβάμαι). Το *δέδοικα/δέδια* είναι παρακείμενος του μη εύχρηστου ρ. *δεῖδω*, ο οποίος όμως έχει σημασία ενεστώτα, ενώ ο υπερσυντέλικος *έδεδοίkein/έδεδίειν* χρησιμοποιείται με σημασία παρατατικού.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *δέδοικα/δέδια*, *έδεδοίkein/έδεδίειν*, *δείσομαι*, *έδεισα*.

τοῦ νεωρίου: γεν. εν., γένους ουδ. του ουσ. β΄ κλίσης τὸ νεώριον, τοῦ νεωρίου (= ναύ-σταθμος).

κρατήσειν: γ΄ εν. ευκτ. αορίστου του ρ. κρατέω -ῶ (κρατῶ τινος = κυριεύω / κρατῶ τινα = νικῶ κάποιον).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: κρατῶ, ἐκράτουν, κρατήσω, ἐκράτησα, κεκράτηκα, ἐκεκρατήκειν.

ἐπελθών: ονομ. εν., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου β΄ του ρ. ἐπέρχομαι/ἔπειμι < ἐπὶ + ἔρχομαι/εἶμι (= επιτίθεμαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἐπέρχομαι/ἔπειμι, ἐπῆλ/ἐπήειν, ἔπειμι, ἐπῆλθον (αόρ. β΄), ἐπελήλυθα, ἐπεληλύθειν.

σφᾶς: αιτ. πληθ. της προσωπικής αντων. γ΄ προσώπου.

ΚΛΙΣΗ:

	Ενικός			Πληθυντικός		
	α΄ πρόσ.	β΄ πρόσ.	γ΄ πρόσ.	α΄ πρόσ.	β΄ πρόσ.	γ΄ πρόσ.
Ονομ.	ἐγὼ	σὺ	—	ἡμεῖς	ὕμεῖς	(σφεῖς)
Γεν.	ἐμοῦ/μου	σοῦ/σου	(οὔ)	ἡμῶν	ὕμῶν	(σφῶν)
Δοτ.	ἐμοί/μοι	σοί/σοι	οὔ/οί	ἡμῖν	ὕμῖν	σφίσι(ν)
Αιτ.	ἐμέ/με	σέ/σε	(ἐ)	ἡμᾶς	ὕμᾶς	(σφᾶς)

διαφθείρειν: γ΄ εν. ευκτ. αορίστου του ρ. διαφθείρω < διαΐ + φθείρω (= καταστρέφω, σκοτώνω).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: διαφθείρω, διέφθειρον, διαφθερῶ, διέφθειρα, διέφθαρκα, διεφθάρκειν.

ἐμπιπρᾶσι: γ΄ πληθ. οριστ. ενεστώτα του ρ. ἐμπίπρημι < ἐν + πί(μ)πρημι (= βάζω φωτιά, πυρπολώ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἐμπί(μ)πρημι, ἐνεπί(μ)πρην, ἐμπρήσω, ἐνέπρησα.

εἶμι: γ΄ εν. υποτ. ενεστώτα του ρ. εἶμι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: εἶμι, ἦν/ῆ, ἔσομαι, ἐγενόμην (αόρ. β΄), γέγονα, ἐγεγόνειν.

ἔφοδος: ονομ. εν., γένους θηλ. του ουσ. β΄ κλίσης ἡ ἔφοδος, τῆς ἐφόδου (= δρόμος προσέγγισης / επίθεση).

φειδόμενοι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. φείδομαι (= μεταχειρίζομαι με φειδώ, «λυπάμαι»).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: φείδομαι, ἐφειδόμην, φείσομαι, ἐφεισάμην, (πέφεισμαι).

οἰκείας: γεν. εν., γένους θηλ. του επιθ. β΄ κλίσης οἰκεῖος, -α, -ον.

ἄλλοτριάς: γεν. εν., γένους θηλ. του επιθ. β΄ κλίσης ἄλλότριος, -α, -ον (= ξένος).

χρήματα: ονομ. πληθ., γένους ουδ. του ουσ. γ΄ κλίσης τὸ χρήμα, τοῦ χρήματος (= πράγμα, ἐμπόρευμα).

ΚΛΙΣΗ: τὸ χρήμα, τοῦ χρήματος, τῷ χρήματι, τὸ χρήμα, (ᾧ) χρήμα / τὰ χρήματα, τῶν χρημάτων, τοῖς χρήμασι, τὰ χρήματα, (ᾧ) χρήματα.

πολλά: ονομ. πληθ., γένους ουδ. του ανώμαλου επιθ. *πολύς, πολλή, πολύ.*

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ: – συγκριτικός: ὁ, ἡ πλείων, τὸ πλεόν.

– υπερθετικός: πλεῖστος, -η, -ον.

κατεκαύθη: γ' εν. οριστ. παθ. αορίστου του ρ. *κατακαίομαι* < κατὰ + καίομαι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: κατακαίομαι/κατακάομαι, κατεκαόμην, κατακαυθήσομαι (παθ.), κατεκαύθην (παθ.), κατακέκαυμαι, κατεκεκαύμην.

ἡ πόλις: ονομ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης *ἡ πόλις*, τῆς πόλεως.

ΚΛΙΣΗ: ἡ πόλις, τῆς πόλεως, τῇ πόλει, τὴν πόλιν, (ᾧ) πόλι / αἱ πόλεις, τῶν πόλεων, ταῖς πόλεσι, τὰς πόλεις, (ᾧ) πόλεις.

ἐκινδύνευσε: γ' εν. οριστ. αορίστου του ρ. *κινδυνεύω.*

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: κινδυνεύω, ἐκινδύνεον, κινδυνεύσω, ἐκινδύνεσα, κεκινδύνεκα.

πᾶσα: ονομ. εν., γένους θηλ. του επιθ. γ' κλίσης *πᾶς, πᾶσα, πᾶν* (= ὅλος).

ΚΛΙΣΗ:

	Ενικός			Πληθυντικός		
Ονομ.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν	πάντες	πᾶσαι	πάντα
Γεν.	παντὸς	πάσης	παντὸς	πάντων	πασῶν	πάντων
Δοτ.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
Αιτ.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν	πάντας	πάσας	πάντα
Κλητ.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν	πάντες	πᾶσαι	πάντα

διαφθαρήναι: απαρ. παθ. αορίστου β' του ρ. *διαφθείρομαι* < διὰ + φθείρομαι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: διαφθείρομαι, διεφθειρόμην, διαφθεροῦμαι, διαφθαρήσομαι (παθ. μέλ. β'), διεφθάρην (παθ. αόρ. β'), διέφθαρμαι, διεφθάρμην.

ἐπεγένετο: γ' εν. οριστ. αορίστου β' του ρ. *ἐπιγίγνομαι* < ἐπὶ + γίγνομαι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο *γίγνεται*.

τῇ φλογί: δοτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης *ἡ φλόξ*, τῆς φλογός.

ΚΛΙΣΗ: ἡ φλόξ, τῆς φλογός, τῇ φλογί, τὴν φλόγα, (ᾧ) φλόξ / αἱ φλόγες, τῶν φλογῶν, ταῖς φλογί, τὰς φλόγας, (ᾧ) φλόγες.

ἐπίφορος: ονομ. εν., γένους αρσ. του επιθ. β' κλίσης *ὁ, ἡ ἐπίφορος*, τὸ ἐπίφορον (= αὐτός που φέρει/ὁδηγεῖ κάτι σε κάποιο μέρος).

παυσάμενοι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μετχ. αορίστου του ρ. *παύομαι* (= σταματῶ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: παύομαι, ἐπαύομην, παύσομαι, παυσθήσομαι (παθ.), ἐπαυσάμην, ἐπαύσθην (παθ.), πέπαυμαι, ἐπεπαύμην.

ἐκάτεροι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της αόριστης επιμεριστικής αντων. *ἐκάτερος, ἐκατέρα, ἐκάτερον* (= καθένας από τους δύο, και οι δύο).

ἡσυχάσαντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου του ρ. *ἡσυχάζω* (= απέχω από πολεμικές ενέργειες).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἡσυχάζω, ἡσύχαζον, ἡσυχάσω, ἡσύχασα.

τὴν νύκτα: αιτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης *ἡ νύξ*, τῆς νυκτός.

ΚΛΙΣΗ: ἡ νύξ, τῆς νυκτός, τῇ νυκτί, τὴν νύκτα, (ῶ) νύξ / αἱ νύκτες, τῶν νυκτῶν, ταῖς νυξί, τὰς νύκτας, (ῶ) νύκτες.

ἦσαν: γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. *εἰμί*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο ᾗ.

ναῦς: ονομ. εν., γένους θηλ. του ανώμαλου (μεταπλαστού) ουσ. *ἡ ναῦς*, τῆς νεώς.

ΚΛΙΣΗ: ἡ ναῦς, τῆς νεώς, τῇ νηί, τὴν ναῦν, (ῶ) ναῦ / αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσί, τὰς ναῦς, (ῶ) νῆες.

κεκρατηκότος: γεν. εν., γένους αρσ. της μτχ. παρακειμένου του ρ. *κρατέω* -ῶ.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο κρατήσσειεν.

ὑπεξανήγето: γ' εν. οριστ. παρατατικού του ρ. *ὑπεξανάγομαι* < ὑπὸ + ἐξ (ἐκ) + ἀνὰ + ἄγομαι (= ανοίγομαι με προφυλάξεις στο ανοιχτό πέλαγος).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ὑπεξανάγομαι, ὑπεξανηγόμην, ὑπεξανάξομαι, ὑπεξαναχθήσομαι (παθ.), ὑπεξανηγαγόμην (αόρ. β'), ὑπεξανήχθην (παθ.), ὑπεξανῆγμαι, ὑπεξανήγμην.

τῶν ἐπικούρων: γεν. πληθ., γένους αρσ. του ουσιαστικοποιημένου επιθ. β' κλίσης *ὁ, ἡ ἐπίκουρος*, τὸ *ἐπίκουρον* (= μισθοφόρος).

οἱ πολλοί: ονομ. πληθ., γένους αρσ. του ανώμαλου επιθ. *πολύς, πολλή, πολύ*.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ: βλ. στο πολλά.

λανθόντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. *λανθάνω* (= διαφεύγω την προσοχή).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: λανθάνω, ἐλάνθανον, λήσω, ἔλαθον (αόρ. β'), ἐλέληθα, ἐλελήθειν.

διοκομίσθησαν: γ' πληθ. οριστ. παθ. αορίστου του ρ. *διακομίζομαι* < διὰ + κομίζομαι (= μεταφέρομαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: διακομίζομαι, διεκομιζόμην, διακομιῶμαι, διακομισθήσομαι (παθ.), διεκομισάμην, διεκομίσθην (παθ.), διακεκόμισμαι, διεκεκομίσμην.

Ετυμολογικά – Λεξιλογικά σχόλια

- ▶ **διαλιπούσης** (διαλείπω) < δια + λείπω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: διάλειμμα, έλλειμμα, ελλιπής, έλλειψη, έκλειψη, αδιάλειπτος, υπόλειμμα, εγκατάλειψη, λειψός, υπόλοιπο, λείψανο, παράλειψη, λιπόψυχος, λιπόθυμος, λιποτάκτης, λειψυδρία, λειψανδρία, ελλειπτικός κ.ά.

- ▶ **μάχη**
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: μάχομαι, μάχιμος, μαχητής, μαχητικός, συμμαχώ, σύμμαχος, διαμάχη κ.ά.

- ▶ **γίγνεται** (γίγνομαι)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: γένεση, γενεά, γενιά, γένος, γέννα, ευγενής, αγενής, γηγενής, γενέθλια, γνήσιος, γονιός, απόγονος, πρόγονος, εγγονός, επίγονος, γενέτειρα, γενετήσιος, προγενέστερος, μεταγενέστερος, ενδογενής, συγγένεια, οικογένεια, γόνιμος, γενετικός, γενεαλογία, γονίδιο κ.ά.

- ▶ **νικῶ** (νικῶ) < νίκη
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: νικητής, ανίκητος, νικητήριος, νικηφόρος, ακατανίκητος, επινίκιος, ολυμπιονίκης κ.ά.

- ▶ **δήμος**
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: δημοτικός, δημόσιος, δημοκρατία, δημοκράτης, δημαγωγός, δημόδης, δημότης, δήμιος, δημεύω, δήμαρχος κ.ά.

- ▶ **ισχύι** (ή ισχύς) < ἴσχω (άλλος τύπος του ἔχω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ισχύω, υπερισχύω, ισχυρός, ισχυρίζομαι, ισχυρογνώμων, πανίσχυρος, ενίσχυση, ισχυροποιώ κ.ά.

- ▶ **πλήθει** (τὸ πλήθος) < πίμπλημι (= γεμίζω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πληθυσμός, πληθυντικός, πληθαίνω, πλήρης, πλούτος, άπληστος, άπλετος κ.ά.

- ▶ **προύχων** (προύχω) < προδ + ἔχω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: έξη, μέθεξη, καχεξία, καχεκτικός, εξής, σχέση, σχολή, σχολείο, σχολικός, σχεδόν, σχεδιάζω, σχέδιο, οχυρός, σχήμα, σχηματίζω, κατάσχεση, εκχειρία, σχετικός, κατοχή, ανοχή,

παροχή, διαδοχή, ανεκτικός, ανθεκτικός, περιεκτικός, συνεκτικός, ένοχος, κάτοχος, μέτοχος, υπέροχος, ηνίοχος, ενοχή, εξοχή, μετοχή, αποχή, εχέμυθος, ανεκτός, ακατάσχετος, πολιούχος, συνεχής κ.ά.

- ▶ **ξυνεπέλβοντο** (ξυνεπιλαμβάνομαι) < ξύν (σύν) + ἐπι + λαμβάνομαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: λήμμα, λήψη, ανάληψη, κατάληψη, περίληψη, πρόσληψη, σύλληψη, αντίληψη, υπόληψη, λαβή, παραλαβή, χειρολαβή, λαβώνω, λάφυρο, εύληπτος, ασύλληπτος, θρησκόληπτος, παραλήπτης, λαβίδα, εργολάβος, δικολάβος, αντιληπτός, δίλημμα κ.ά.

- ▶ **βάλλουσαι** (βάλλω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βολή, βολίδα, βλήμα, βελόνα, βόλος, απόβλητος, ανυπέρβλητος, διάβολος, περιβόλος, εμβόλιο, εμβόλιμος, δισκοβόλος, αναβολή, επιβολή, αποβολή, έμβλημα, μεταβλητός, αμετάβλητος, αδιάβλητος, αναβλητικός, υποβλητικός, υποβολέας, περίβλημα κ.ά.

- ▶ **οἰκῶν** (ή οἰκία) < οἶκος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: οικιακός, αποικία, αποικίζω, κατοικώ, κατοικία, ένοικος, κάτοικος, οικείος, οίκημα, κατοικίδιος, οικοδεσπότης, οικογένεια, οικιστής, οικοδομώ, οικοδομή, οικονομία, οικόπεδο κ.ά.

- ▶ **φύσιν** (ή φύσις) < φύω (= γεννώ, γεννιέμαι, γίνομαι, φυτεύω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φύλο, εμφύλιος, φυλή, φυλετικός, ευφυής, φυσικός, φυσιοδίφης, φυσιολάτρης, αφύσικος, φυτεύω, φυτό, φυτώνων κ.ά.

- ▶ **υπομένουσαι** (υπομένω) < υπό + μένω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: υπομονή, υπομονετικός, ανυπόμονος, μονή, παραμονή, επιμονή, διαμονή, εμμονή, μόνος, μόνιμος κ.ά.

- ▶ **τροπής** (ή τροπή) < τρέπω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ανατροπή, επιτροπή, μετατροπή,

- ▶ **αποτροπή, υποτροπή, εκτροπή, τρόπαιο, τρόπος, αποτρόπαιος, επίτροπος, ανεπίτρεπτος, αναπότεμπτος, ντροπή, ευτράπελος, τροπάρι κ.ά.**
- ▶ **ὀψίαν** (ὄψιος) < ὀψέ (= αργά)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ὀψιμος.
- ▶ **δείσαντες** (δέδοικα/δέδια)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: δέος, δεινός, δειλός, δεισιδαιμονία, άδεια, περιδείη κ.ά.
- ▶ **αὐτοβοεῖ** < αὐτὸς + βοή
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βουερός, οχλοβοή, διαβόητος, περιβόητος, τηλεβόας κ.ά.
- ▶ **κρατήσκειν** (κρατέω -ῶ) < κράτος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: επικράτηση, κατακράτηση, κραταιός, κρατικός, κρατητήριο, συγκρατώ, εγκρατής, αυτοκράτορας, διακρατικός, ασυγκράτητος κ.ά.
- ▶ **ἐπελθὼν** (ἐπέρχομαι/ἔπειμι) < ἐπὶ + ἔρχομαι/εἶμι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: οδός, είσοδος, έφοδος, πάροδος, κάθοδος, έξοδος, πρόοδος, ελεύθερος, έλευση, διέλευση, συνέλευση, προσήλυτος, Ελευσίνα, ερχομός, ιταμός, ανεξίτηλος, εισιτήριο, εξιτήριο, ισθμός, προσιτός, απρόσιτος κ.ά.
- ▶ **διαφθείρειν** (διαφθείρω) < δια + φθείρω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φθορά, διαφθορά, αδιάφθορος, φθαρτός, άφθαρτος, ψυχοφθόρος κ.ά.
- ▶ **ἐμπιπρᾶσι** (ἐμπίπρημι) < ἐν + πίπρημι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: εμπρησμός, εμπρηστής, εμπρηστικός, πρήζω, πρήξιμο.
- ▶ **τῆς ἀγορᾶς** (ἡ ἀγορά) < ἀγείρω (= συγκεντρώνω, μαζεύω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: αγύρτης, ομήγυρη, πανηγύρι, συναγερμός, αγοράζω, αγοραστικός, αγοραίος, αγοραστής κ.ά.
- ▶ **τὰς ξυνοικίας** (ἡ ξυνοικία) < ξυνοικῶ < ξὺν (σὺν) + οἰκῶ
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *οἰκίῳν*.
- ▶ **ἦ** (εἶμι)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ουσία, παρουσία, απουσία, εξουσία, περιουσία, ουσιαστικός, όντως, παρών, απών, (το) παρόν, ετυμολογία κ.ά.

- ▶ **ἔφοδος** < ἐπὶ + ὁδός
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *ἐπελθὼν*.
- ▶ **φειδόμενοι** (φείδομαι)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φειδώ, φειδωλός, Φειδίας, αφειδώς.
- ▶ **οἰκείας** (οἰκεῖος) < οἶκος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *οἰκίῳν*.
- ▶ **ἀλλοτρίας** (ἀλλότριος) < ἄλλος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: αλλοτρίωση, αλλοτριώνομαι.
- ▶ **χρήματα** (τὸ χρήμα) < χρῶμαι (= χρησιμοποιοῶ)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: χρηματίζω, χρηματισμός, φιλοχρήματος, χρηματοδοτώ, χρηματιστής, χρηματιστήριο, χρήση, κατάχρηση, χρήσιμος, άχρηστος, χρηστός, εύχρηστος, χρωστώ, χρέος κ.ά.
- ▶ **ἐμπόρων** (ὁ ἔμπορος) < ἐν + πόρος
- ▶ **κατεκαύθη** (κατακαίομαι/κατακάομαι) < κατὰ + καίομαι/κάομαι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: καύση, καυστικός, καυστήρας, έγκαυμα, πυρκαγιά, διακαής, καύσωνας, καύσιμο, καύτρα, καυτερός, αποκαῖδι, καυτηριάζω, κάψα, καψαλίζω κ.ά.
- ▶ **ἐκινδύνευσε** (κινδυνεύω) < κίνδυνος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: επικίνδυνος, ακίνδυνος, διακινδυνεύω, ρισοκίνδυνος, κινδυνολογία κ.ά.
- ▶ **διαφθαρήναι** (διαφθείρομαι) < δια + φθείρομαι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *διαφθείρειν*.
- ▶ **ἐπεγένετο** (ἐπιγίγνομαι) < ἐπὶ + γίγνομαι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *γίγνεται*.
- ▶ **ἐπίφορος** < ἐπιφέρω < ἐπὶ + φέρω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φόρος, φορά, αναφορά, εισφορά, διαφορά, μεταφορά, προσφορά, συμφορά, διάφορος, αμφορέας, ασύμφορος, φερέγγυος, φωριαμός, φαρέτρα, φορτίο, υδροφόρος, λεωφόρος, λεωφορείο, δορυφόρος, εύφορος, φέρσιμο, διηνεκής, διένεξη, φορείο, βεληνεκές κ.ά.
- ▶ **πασάμενοι** (παύομαι)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: παύση, ανάπαυση, κατάπαυση, παύλα, ανάπαυλα, αναπαυτικός κ.ά.

- ▶ **ήσυχάσαντες** (ήσυχάζω) < ήσυχος
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ησυχία, ησυχαστήριο, καθησυχάζω, καθησυχαστικός, εφησυχάζω, εφησυχασμός, ανήσυχος, ανησυχία κ.ά.
- ▶ **φυλακῆ** (ή φυλακή) < φυλάττ(σς)ω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φυλάκιο, φυλακίζω, φύλακας, φυλακτό, φύλαξη, επιφυλακτικός, αποφυλάκιση, δεσμοφύλακας κ.ά.
- ▶ **ναῦς**
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ναύσταθμος, νεώριο, ναυπηγός, ναύαρχος, ναυμαχία, ναυαγός, ναύτης, ναύλα, νηοπομπή, ναυτικός κ.ά.
- ▶ **κεκρατηκότος** (κρατῶ)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *κρατήσκειν*.
- ▶ **ὑπεξανήγετο** (ὑπεξανάγομαι) < ὑπὸ + ἐξ (ἐκ) + ἀνὰ + ἄγομαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: αγωγή, διαγωγή, επαγωγή, παραγωγή, αγωγός, παιδαγωγός, απαγωγή, απαγωγέας, αγώνας, αγωγήμος, άγημα, αγγέλη, άξονας, άμαξα, άξιος, παρείσακτος, λοχαγός, στρατηγός, χορηγός, ξεναγός, ανάγωγος, νηπιαγωγείο, υδραγωγείο, καταγώγιο κ.ά.

- ▶ **λαθόντες** (λανθάνω)
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: λήθη, λάθρα (= κρυφά), λαθραίος, λαθρέμπορος, λαθροκυνηγός, αληθής, αλήθεια, αληθινός, λήθαργος, λησμονιά, αλησμόνητος, λάθος, αλάθητος κ.ά.
- ▶ **διακομίσθησαν** (διακομίζομαι) < διὰ + κομίζομαι
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: συγκομιδή, διακομιδή, κόμιστρο, μετακόμιση, προσκομίζω.

Συντακτική ανάληψη

1. **Διαλιπούσης δ' ἡμέρας ... γίγνεται:** κύρια πρόταση. Εκφέρεται με οριστική και δηλώνει το πραγματικό.
γίγνεται: ρ., **μάχη:** υποκ., **αὔθις:** επιρρ. προσδ. του χρόνου (επανάληψη), **διαλιπούσης:** γεν. απόλυτη, χρονική μτχ., **ἡμέρας:** υποκ. στο *διαλιπούσης*.
2. **καὶ νικᾷ ... πλήθει προύχων:** κύρια πρόταση.
νικᾷ: ρ., **ὁ δῆμος:** υποκ., **ἰσχύι:** δοτ. της αιτίας, **χωρίων:** γεν. υποκειμενική στο *ἰσχύι*, **προύχων:** αιτιολογική μτχ. με υποκ. το *ὁ δῆμος* (συνημμένη), **πλήθει:** δοτ. της αναφοράς στο *προύχων*.
3. **αἱ τε γυναῖκες ... ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον:** κύρια πρόταση.
ξυνεπελάβοντο: ρ., **αἱ γυναῖκες:** υποκ., **αὐτοῖς:** αντικ., **τολμηρῶς:** επιρρ. προσδ. του τρόπου, **βάλλουσαι – ὑπομένουσαι:** τροπικές μτχ. με υποκ. το *αἱ γυναῖκες* (συνημμένες), **ἀπὸ τῶν οἰκιῶν:** εμπρόθ. προσδ. του τόπου, **τῷ κεράμῳ:** δοτ. του οργάνου, **παρὰ φύσιν:** εμπρόθ. προσδ. της εναντίωσης, **τὸν θόρυβον:** αντικ. στο *ὑπομένουσαι*.
4. **Γενομένης δὲ τῆς τροπῆς ... δέισαντες οἱ ὀλίγοι ἐμπιπρᾷσι τὰς οἰκίας ... ξυνοικίας φειδόμενοι οὔτε οἰκείας οὔτε ἄλλοτρίας:** κύρια πρόταση.
ἐμπιπρᾷσι: ρ., **οἱ ὀλίγοι:** υποκ., **τὰς οἰκίας – τὰς ξυνοικίας:** αντικ., **τὰς ἐν κύκλῳ:** επιθ. προσδ. στο *οἰκίας*, **ἐν κύκλῳ:** εμπρόθ. προσδ. του τόπου, **τῆς ἀγορᾶς:** γεν. της αναφοράς στο *ἐν κύκλῳ*, **γενομένης:** γεν. απόλυτη, χρονική μτχ., **τῆς τροπῆς:** υποκ. της μτχ. *γενομένης*, **περὶ δεῖλιν:** εμπρόθ. προσδ. του χρόνου, **ὀψίαν:** επιθ. προσδ. στο *δεῖλιν*, **δέισαντες:** αιτιολογική μτχ. με υποκ. το *οἱ ὀλίγοι* (συνημμένη), **φειδόμενοι:** τροπική μτχ. με υποκ. το *οἱ ὀλίγοι* (συνημμένη), **οἰκίας** (γεν. εν.): ενν. ως αντικ. στο *φειδόμενοι*, **οἰκείας – ἄλλοτρίας:** επιθ. προσδ. στο ενν. *οἰκίας*.
5. **μὴ αὐτοβοεῖ ὁ δῆμος ... ἐπελθόν:** δευτερεύουσα ενδοιαστική πρόταση, αντικ. στη μτχ. *δέισαντες* της πρότασης 4. Εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*δέισαντες*) και δηλώνει φόβο υποκειμενικό στο παρελθόν.

κρατήσιν: ρ., ὁ δῆμος: υποκ., αὐτοβοι: επιρρ. προσδ. του τρόπου, ἐπελθών: χρονική μτχ. με υποκ. το ὁ δῆμος (συνημμένη).

6. καὶ (μὴ) σφᾶς διαφθείρειν: δευτερεύουσα ενδοιαστική πρόταση, αντικ. στη μτχ. δέισαντες της πρότασης 4. Εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (δείσαντες) και δηλώνει φόβο υποκειμενικό στο παρελθόν.
διαφθείρειν: ρ., ὁ δῆμος: ενν. ως υποκ., σφᾶς: αντικ.

7. ὅπως μὴ ἤ ἔφοδος: δευτερεύουσα τελική πρόταση.
μὴ ἤ: ρ., ἔφοδος: υποκ.

8. ὥστε καὶ ... κατεκαύθη: δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση.
κατεκαύθη: ρ., χρήματα: υποκ. (αττική σύνταξη), πολλά: επιθ. προσδ. στο χρήματα, ἐμπόρων: γεν. κτητική στο χρήματα.

9. καὶ ἡ πόλις ... διαφθαρήναι: δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση (συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη με τον σύνδεσμο καὶ).
ἐκινδύνευσε: ρ., ἡ πόλις: υποκ., διαφθαρήναι: τελικό απαρ. ως αντικ., ἡ πόλις: υποκ. του διαφθαρήναι (ταυτοπροσωπία), πᾶσα: κατηγορηματικός προσδ. στο ἡ πόλις.

10. εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο ... ἐς αὐτήν: δευτερεύουσα υποθετική πρόταση. Ἐχει ως απόδοση την πρόταση 9, όπου το ἐκινδύνευσε διαφθαρήναι ισοδυναμεί με το διεφθάρη ἄν. Οπότε σχηματίζεται υποθετικός λόγος του αντίθετου του πραγματικού.
ἐπεγένετο: ρ., ἄνεμος: υποκ., τῇ φλογί: αντικ., ἐπίφορος: επιθ. προσδ. στο ἄνεμος, ἐς αὐτήν: εμπρόθ. προσδ. κατεύθυνσης σε τόπο.

11. Καὶ οἱ μὲν παυσάμενοι ... ἐν φυλακῇ ἦσαν: κύρια πρόταση.
ἦσαν: ρ., οἱ μὲν: υποκ., ἐν φυλακῇ: εμπρόθ. προσδ. της κατάστασης, παυσάμενοι: χρονική μτχ. με υποκ. το οἱ μὲν (συνημμένη), τῆς μάχης: αντικ. του παυσάμενοι, τὴν νύκτα: αιτ. του χρόνου, ὡς ἡσυχάσαντες: αιτιολογική μτχ. με υποκ. το οἱ μὲν (συνημμένη), ἑκάτεροι: κατηγορηματικός προσδ. στο υποκ. του ἡσυχάσαντες (οἱ μὲν). (Η μτχ. παυσάμενοι προσδιορίζει τη μτχ. ὡς ἡσυχάσαντες, η οποία με τη σειρά της προσδιορίζει το ἐν φυλακῇ ἦσαν.)

12. καὶ ἡ Κορινθία ναῦς ... ὑπεξανήγετο: κύρια πρόταση.
ὑπεξανήγετο: ρ., ἡ ναῦς: υποκ., ἡ Κορινθία: επιθ. προσδ. στο ναῦς, κεκρατηκότος: γεν. απόλυτη, χρονική-αιτιολογική μτχ., τοῦ δήμου: υποκ. στο κεκρατηκότος.

13. καὶ τῶν ἐπικούρων ... διεκομίσθησαν: κύρια πρόταση.
διεκομίσθησαν: ρ., οἱ πολλοί: υποκ., τῶν ἐπικούρων: γεν. διαιρετική στο οἱ πολλοί, λαθόντες: τροπική μτχ. με υποκ. το οἱ πολλοί (συνημμένη), ἐς τὴν ἡπειρον: εμπρόθ. προσδ. κίνησης σε τόπο.